

af uanmeldte krav fra ophavsmænd i en længere år-række.

IFPI Danmark, Foreningen af Danske Spillefilmproducenter, Foreningen af Danske Videogramdistributører og Foreningen af Filmudlejere i Danmark har under høringen anført, at forslaget til § 49 også burde indeholde en henvisning til lovforslagets § 39 vedrørende vederlag for eksemplar fremstilling til privat brug.

Kulturministeriet kan ikke være enig i de fremførte synspunkter under hensyn til, at blankbåndsvederlaget – i modsætning til lovens tvanglicensordninger – opkræves, uden at der er nogen direkte tilknytning til en konkret værksudnyttelse.

Forældelsen afbrydes efter forslaget til stk. 3 ved skriftligt påkrav, hvorefter der begynder at løbe en ny 3-årig frist.

Til § 50

Forslaget til §§ 50 og 51 samler de regler, som er fælles for lovens aftalelicensbestemmelser.

Forslaget om lovsystematisk at samle disse regler i ét afsnit er baseret på Ophavsretsudvalgets betænkning nr. 1197/1990. Udvalgets forslag er begrundet i praktiske hensyn. De gældende aftalelicensbestemmelser i ophavsretslovens §§ 15 a og 22 er vanskeligt tilgængelige på grund af deres sproglige formulering. Hertil kommer, at der i lovforslagets §§ 13-14 og § 17, stk. 3, er stillet forslag om aftalelicens på tre nye områder. Forslaget til §§ 50 og 51 har til formål at undgå, at enslydende regler optræder for mange gange i loven.

Under høringen har bl.a. Samrådet for Ophavsret, IFPI Danmark, Foreningen af Danske Spillefilmproducenter, Foreningen af Danske Videogramdistributører og Foreningen af Filmudlejere i Danmark samt Sammenslutningen af Scenografer, Instruktører og Filmarbejdere støttet udvalgets forslag. Forslaget har endvidere fået tilslutning fra de øvrige nordiske lande. I Sverige er ændringen allerede gennemført i foråret 1993.

Forslaget til § 50, stk. 1, indeholder kerneelementerne med hensyn til aftalelicensvirkningen af kollektive aftaler på de områder, hvor en sådan ordning er eller vil blive gennemført, jf. lovforslagets §§ 13-14, § 17, stk. 3, og § 30. Aftalelicensvirkningen forudsætter, at brugeren har indgået en aftale om den pågældende værksudnyttelse med en rettighedshaverorganisation, som repræsenterer en væsentlig del af danske ophavsmænd. Virkningen af aftalelicensen er, at brugeren må udnytte andre værker af samme art, selv om ophavsmændene til disse værker står uden for organisationen og således ikke repræ-

senteres af denne. Ikke-repræsenterede ophavsmænd kan eventuelt nedlægge forbud mod brug af deres værker. En sådan forbudsret vil fremgå af den pågældende aftalelicensbestemmelse, jf. forslaget til § 30, stk. 2.

Efter forslaget til § 50, stk. 2, giver en aftalelicensordning kun brugeren ret til at benytte værker på den måde og på de vilkår, der følger af aftalen. Endvidere indeholder de enkelte aftalelicensbestemmelser i §§ 13-14, § 17, stk. 3, og § 30 nærmere regler om det efter loven generelt tilladte område for aftalelicenser. En aftalelicens kan ikke anvendes uden for de områder, der er fastlagt i de enkelte aftalelicensbestemmelser, dvs. at aftaler, der rækker ud over det i loven nærmere beskrevne aftalelicensområde, ikke har nogen virkning i forhold til udenforstående ophavsmænd, herunder udenlandske rettighedshavere.

De i forslaget til § 50, stk. 2, fastsatte bestemmelser finder som noget nyt også anvendelse på aftalelicensen i den gældende lovs § 22 om radio- og fjernsynsforetagenders erhvervelse af udsendelsesrettigheder, jf. lovforslagets § 30. Efter den gældende aftalelicensordning i § 22 har ikke-repræsenterede ophavsmænd udelukkende krav på vederlag, som i givet fald kan fastsættes af Tvangslicensnævnet. Under de nordiske drøftelser har der været enighed om, at generelle aftalelicensregler og principper også bør gælde for rettighedserhvervelse på radio/tv-området.

Til § 51

Til stk. 1

Forslaget til stk. 1 svarer i hovedsagen til aftalelicensbestemmelsen i den gældende ophavsretslovs § 15 a om fotokopiering til undervisningsbrug. Som noget nyt foreslås det, at reglen også skal gælde i forhold til de nye aftalelicenser i lovforslaget, dvs. forslaget til § 13 om optagelser til brug i undervisning, forslaget til § 14 om erhvervsvirksomheders fotokopiering og forslaget til § 17, stk. 3, om syns- og hørehandicappede.

Efter forslaget til stk. 1 gælder det, at den aftaleindgående organisations regler om den interne vederlagsfordeling skal finde tilsvarende anvendelse over for ikke-repræsenterede ophavsmænd. Denne for aftalelicensen centrale regel indebærer, at organisationen ikke må diskriminere ophavsmænd, der står uden for organisationen. Forslaget til stk. 1 er baseret på Ophavsretsudvalgets betænkning nr. 1197/1990.

Til stk. 2

Forslaget til stk. 2, der bygger på Ophavsretsudvalgets betænkning nr. 1197/1990, viderefører den